

for Danmark samtlig hermed indskrænktes til Kongeriget's særlige Anliggender. Derved har Rigsdagen vel indskrænket sig meget, men den har forbeholdt sig en saare væsentlig Ret, Retten til at skønne, om det, der bødes som Fællesforfatning, var saadant, at man kunde gaae ind derpaa, eller om det var saa daarligt, at man maatte udsætte sig for alle de Farer, der laae bagved. Det er en hæderlig Stilling for Rigsdagen efter klar Erkjendelse at udtale sit Ja eller Nei; men jeg synes, at denne Stilling bliver mindre god, hver Gang der gjøres et Forsøg paa fra Rigsdagens Side at føie Noget til dette Ja eller Nei, og der kommer derhos endnu Noget til, der for mig gjør det særlig betænkeligt, at Udvalget har foreslaaet en Omredaction af Beslutningen eller i alt Fald har foreslaaet at ledsage Beslutningen med en Indledning og en Art Forbehold. Jeg veed ikke, om der hersker en fuldkommen eenstemmig Mening og Klarhed om, hvorledes det vilde gaae, hvis der under denne Sags videre Behandling skulde indtræde yderligere Forandringer i Redactionen, hvis man paa et andet Sted skulde enten tage Noget bort af hvad der her er sagt eller føie Noget til. Jeg ønskede, at man var fri for denne Udsigt til en saadan mulig Uoverensstemmelse; thi jeg antager, at ved Beslutninger af denne Art er det rigtigst at indskrænke det, der ordret skal vedtages paa to Steder, til den kortest mulige Form, og jeg kunde altsaa kun finde, at der var Grund til at tilføie Forbehold, hvis disse vare af en særdeles Nødvendighed og Nytte; men dette kan jeg paa ingen Maade anerkjende. Idet jeg troer, at disse Forbehold for en stor Deel af Medlemmerne her i Salen og maaskee ogsaa paa et andet Sted kunne være Noget, hvorpaa de lægge en vis Vægt, i hvilket de finde en vis Beroligelse, saa skal jeg, der ønsker Sagen fremmet, ikke gaae ind paa, hvad jeg vilde kalde en skarp Analyse af disse Forbeholds Betydning. Jeg skal, idetmindste for Diebliffet, indskrænke mig til at sige: at disse Forbehold ikke forekomme mig at indeholde Noget, som man ikke allerede uden dem fuldstændigt havde,

og at, hvis de indeholde noget Mere, saa er dette Mere Noget, der i paakommende Tilfælde ikke kan faae nogensomhelst praktisk Betydning. Jeg skal nu ikke gaae nærmere ind herpaa; men hvis jeg bliver opfordret dertil, skal jeg, som jeg troer, kunne godtgjøre hvad jeg har sagt.

Orienter: Ja, hvad jeg vilde have udtalt er for en Deel sagt af det ærede Medlem, som nu havde Ordet. Jeg bemærkede, at disse Forbehold, og navnlig det sidste, forekomme mig ikke at have Noget at betyde, og det forekommer mig, at det ærede Medlem nærmere har godtgjort dette. Naar jeg yttrede mig derhen, at en Meningsforsskel, om Grundlovsforandringen var fortolket rigtigt eller mindre rigtigt, nærmest vilde komme til at blive afgjort af Geheime-Statsraadet, saa var dette kun en Formening, der af mig blev hentastet, men jeg er ikke bleven overtydet om, at det ikke bliver Geheime-Statsraadet, der i den Henseende kommer til at afgive en Stemme. Det forekommer mig, at dette henhører til de Anliggender, som efter Fællesforfatningsudkastet maatte henhøre under Geheime-Statsraadet; jeg kan imidlertid i denne Henseende muligens tage feil; men jeg lægger heller ikke særlig Vægt paa det Punkt.

Formanden: Den 4de Landstingsmand for 6te Kreds (Flensborg) har ønsket Ordet; jeg tør vel forudsætte, at Thingets Samtykke er tilstede til, at han atter erholder det, skjøndt han allerede har havt det tvende Gange.

Flensborg: Naar den sidste ærede Taler har erklæret, at han mulig kan have taget feil, saa har jeg naturligviis intet Videre at sige, thi da mener jeg, at, hvad jeg sagde, derved er retfærdiggjort.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges med 36 Stemmer mod 8.